

Större hackspetten håller stilen och de flest har säkert upplevt våryan hos den. Den mindre hackspetten har ökat betydligt och ses regelbundet över landskapet av de inkomna rapporterna att döma.

Gråsiskan har haft ett verkligt västmanlandsår, liksom grönsiskan. Snösiskan har iakttagits både i Fagersta och Virsbo nu i början på mars (PÅ, KH IG).

Enstaka bofinkar och bergfinkar har övervintrat som vanligt. Staren i Fagersta (EK). Björktrastar har i enstaka ex liksom en del koltrastar övervintrat i de norra områdena. Förra vintern lyste björktrasten med sin frånvaro. Varfågeln har ganska regelbundet setts hela vintern från Fagersta och söderut.

Som kuriosum kan nämnas att den 4 mars fanns två veckogamla ungar av tamduva i en lada i Gyttorp (LE).

Sparvugglan tycks hålla sin numerar. Pärugglan är inte uppe i samma antal som förra året.

A. Observationer från fagerstaornitologernas marker:

1. Tretåig hackspett 1/2 (TJ). 2. Vitryggig hackspett 22-28/2 (SFU).

3. Gråspett 3/1 (KH, SS). 4. Hornuggla 7/2 (KB, PÅ).

5. Pilgrimsfalk 1/2, 8/2 och 13/2 (LOL, GS, PÅ, KH, YJ).

6. Stjärtmes (TJ, PÅ). 7. Salskrake, hane, 21/2 - 28/2 (SFU).

8. Alfågel 22/2 (SFU). 9. Duvhök 25/1 och 22/2 (SFU).

10. Storskrak och knipa har övervintrat. Nästan enbart honor.

11. Uggleinventeringen har hittills givit följande: 10 kattugglor, 6 pärugglor, hornuggla och slaguggla. Sparvuggla har setts vid fyra tillfällen.

B. Kungsörn har kunnat noteras från Sala-, Virsbo- och Ramnäs-trakterna. Intressant är att den ena av två kungsörnar, som setts i ängsömrådet var ett ad.ex.

C. Sidensvans har iakttagits i Fagersta 6/1, 11 ex. (PÅ), 17/2 17 ex. (TJ) och i Sala 28/1 ca 15 ex. (SB).

D. Den 7 febr. dök det upp en svärthona i Virsbo (LOP).

E. Den 1 mars sågs inte mindre än 10 strömstarar i Hallstahammar (BW).
Observatörer:

BW=Bo Wallin, PÅ= Per Ålind, KH= Kjell Hellström, EK= Eero Kauramäki, LE=Lennart Eriksson, TJ= Torbjörn Jansson, SS= Stefan Svenoos, KB= Kjell Bergqvist, LOL= Lars-Olof Larsson, GS= Göran Sääf, YJ= Yngve Johansson, SB= Stefan Björklund, LOP= Lars-Olof Palmqvist, IG= Ingvar Granqvist.

Från markerna fortsätter nu med två episoder, som Holger Johansson upplevt vid Asköviken.

DEN DUMDRISTIGE VARFÅGELN.

87993
Omkring den 20 december gjorde jag som vanligt en vända till min observationspost (grindhålet) och fick då bevittna en sällsam upplevelse. På en gren i en torraka satt av storleken att döma en hona av sparvhök. Avståndet var för långt för att kunna bestämma arten sparvhök - duvhök. Den satt där i alla händelser och exponerade sig i solen. Men jag iakttog också en annan mindre fågel, en varfågel, som utan tanke på fara gjorde upprepade störtdykningar mot höken, vilken i sin tur verkade märkligt irriterad och som vid varje anfall från varfågeln måste sitta och ducka. Denna manöver pågick omkring tio minuter, då varfågeln antagligen av trötthet eller leda slog till i en för mig icke synbar buske i den höga vassen. Plötsligt får jag nu se hur höken gör en störtdykning i samma riktning som jag såg varfågeln ta plats och allt blev nu för mig osynbart. Men tanken slog mig genast: Nu tog han varfågeln. Jag tordes nu inte släppa uppsikten av händelseför-

loppet vilket medförde att min kikare verkade blytung i mina domnade armar.

Men efter en tid av omkring tio minuter kom höken från det nämnda mindre buskaget och återtog sin plats i torrakan, putsande sina fjädrar efter en som det verkade med högögon sett mycket läcker måltid. Undertecknad stannade nu kvar på obsplatsen en halvtimme efter händelsen för att möjligen få se en skymt av varfågeln. Men den förblev borta. Och jag har senare icke kunnat iaktta någon varfågel i Askö-viken.

Holger Johansson

I STRID OM FÖDAN

8794

I väntan på att mina brustna revben skulle läkas har jag under tiden 15/1 - 15/2 haft tillfälle till många intressanta studier av rovdjurens beteenden på en åtel. Med tuben har jag flera gånger dagligen kunnat kolla upp en del händelseförlopp.

Vid ett utlägg kan man vänta sig först och främst kråkor, skator, örmar och rävar. Men jag har också vid fyra tillfällen haft duvhök, spisande det utlagda avfallet. Att höken skulle ha slagit en kråka eller annan fågel på åteln är absolut uteslutet i det här avseendet. Kråkorna ger som vi vet fina tips, när duvhöken är i annalkande. Det blir så att säga kråkrent och även all annan fågel försvinner. Så skedde även vid dessa tillfällen. Efter någon minut har höken kommit seglande, typiskt lågt över marken, slagit till på en styvpände, suttit några ögonblick för att därefter slå till på utlägget och stilla sin hunger. Matrasten har varat ända upp till 3/4 timme.

Jag har också gjort mycket intressanta och roande iakttagelser av dueller mellan örn och räv vid utlägget. Den myckna snön gör väl att också räven har svårt att finna något ätbart och därför besöker utlägget mitt på dagen. Vid ett par tillfällen har jag därför fått vara åskådare till strider om matplatsen. Vid båda tillfällena har räven varit där först, nalkats åteln mycket försiktigt, smygande, hukande, luktande på köttet, backat några steg, återigen framåt försiktigt, försiktigt, börjat smaka på läckerheten, till sist huggit käftarna i det hårdfrusna, dragit och slitit, fått loss ett litet stycke och närpå tumlat baklänges, smugit ner i ett intilliggande dike för att äta upp den lilla biten, med ens blivit modigare, lagt öronen bak efter nacken och ånyo rusat mot den skrånande kråkflocken, som far som agnar för vinden vid varje rusch räven gör. Vid minsta lilla tillfälle är dock åteln åter besatt av kråkor, som på nytt attackeras av den hungriga räven, men som hela tiden trots sin iver håller ett vakande öga på omgivningen och de stora vidderna. Då uppenbarar sig helt plötsligt en annan hungrande på platsen, en örn.

Där kommer han, Den Väldige, lågt, på glid, gör en halvcirkel över utlägget, går ned ännu lägre, gör en våldsamt attack mot räven, vilket innebär att denne med tillbakalagda öron och öppen käft, ihopkrupen, hoppar upp för att hugga men för sent. Han hugger i tomma luften. Örnen försvinner ur min åsyn. Kanhända satte han sig i en för mig inte synbar torraka. Jag står där några ögonblick med bultande hjärta. Då kommer nästa attack från örnen. Men nu var det kanhända en bistrare uppsyn eller en klatsch med vingen som fick räven på andra tankar. Sakta, med svansen mellan benen, lammade han bort, då och då vändande på huvudet, seende örnen, som stolt intagit sin herreplats, kråkorna och allt det goda han endast fått smaka på.

Räven övergick senare till en annan näringsgren, som han fick ha för sig själv, nämligen sorkjakt.

Holger Johansson, Lövsta